

[Jytte Hilden]

batten: Det, at vi i dagsordenen er med til at tage ministerens redegørelse til efterretning, og de andre ting, der står, betyder ikke, at vi dermed har taget definitiv beslutning med hensyn til, om vi synes det er fornuftigt med den enorme grad af opsplitning, som ministeren lægger op til i sin redegørelse. Det er for at gøre det helt klart, at vi ikke dermed har accepteret detaljer i ministerens indlæg, blot sagt: o. k., det er et første skridt, og det ser fornuftigt nok ud; lad os så se, hvad der rent faktisk sker, når denne lovgivning kommer.

Birgith Mogensen (CD):

Med genteknologien i hånden står vi i dag med den største videnskabelige revolution i mange, mange år. Det er et faktum, at man kan kigge ind bag fortæppet og se de mindste detaljer af vore arveanlæg, og disse nye horisonter har åbnet en verden med helt nye perspektiver.

Hvad skal vi bruge den nye viden og kunnen til, og hvor fører gensplejsningen os på længere sigt hen? Spørgsmålene er mangedelte. Nogle få har vi fået svar på, andre har vi fået formuleret, men endnu flere kender vi ikke.

Derfor mener vi i CD, at man skal sikre den maksimale indsigt i forskningens arbejdsmetoder og resultater. Dørene til laboratorierne skal stå åbne, og forskerne må komme frem og fortælle, hvad de arbejder med. Det skal dog siges, at forskerne ingenlunde stiller sig hindrende i vejen, tværtimod. De er selv på det rene med, at indsigt og viden vil være med til at rive nogle naturlige angstbarrikader ned. For selvfølgelig er vi bange for denne ukendte verden. Vi skal bare ikke falde i den grøft, der hedder kronisk angst, og lade denne angst overskygge alle de positive sider, der så sandelig også ligger i hele genteknologien. Angsten må ikke forhindre, at forskningen udvikler sig, og jeg tror, den største sikkerhed baseres på et tilidsfuldt samarbejde mellem forskning, industri og myndigheder.

Forespørgslen i dag er rejst af SF, og baggrunden er jo, hvad der tidligere er sagt, de to tilladelser, der er givet til henholdsvis Novo og Nordisk Gentofte til at bruge gensplejsning i deres produktion af henholdsvis insulin og væksthormon. Nogle grupper har

protesteret, fordi de er bange for, at disse tilladelser vil danne præcedens for en ukontrolleret udvikling af genteknologien i Danmark. Man mener ikke, at vores samfund på nogen måde er parat til at overskue de teoretiske miljømæssige konsekvenser af disse tilladelser. Nu er de givet efter nøje overvejelse hos de respektive myndigheder, og det vækker naturligvis opsigt, når det er første gang, en sådan gives herhjemme.

Men hvis vi ser på det i lidt større internationalt perspektiv, har man jo arbejdet med gensplejsning i de sidste 10 år i udlandet, først og fremmest i USA. Det er ikke pionerarbejde uden baggrund i erfaringer og resultater, der er tale om. Det giver os herhjemme et betydeligt grundlag at tage stilling på. Ifølge vor førende ekspert på dette område, professor Ebba Lund, Landbohøjskolen, er det kendte organismer, der skal arbejdes med på de to danske virksomheder. Der er, hvis vi skal sige det superkort, ikke tale om eksperimentalarbejde, men om tekniske forbedringer ved hjælp af kendte, afprøvede arbejdsmetoder. Der er ingen risiko forbundet med dette, hvis man ved, hvad man gør; behandlingen af de organismer og gener, der bruges, bygger på erfaring, og de kan ikke vokse uden for virksomheden.

Man har lavet sandsynlighedsberegninger over risikoen, og det værst tænkelige uheld vil optræde 1 gang inden for 3 millioner år, hvis 10.000 forskere hver udfører 1 eksperiment daglig.

Som jeg tidligere har understreget, skal vi ikke vende ryggen til genteknologien, men den maner til omtanke og brug af sund fornuft. Personligt mener jeg, at vi skal tage stilling fra sag til sag. Hver eneste gang man finder en ny proces med en ny organisme og et nyt gen, som man vil indføre, må det undersøges meget omhyggeligt. Jeg tror ikke, at vi kan lovgive bredt for hele genteknologien; dertil går udviklingen alt for hurtigt. Denne teknologi kan føre os vidt, men vi må konstant være opmærksom på, at vi ikke ødelægger noget, så det er uopretteligt.

Jeg forudser, at vi mange gange vil komme ud for at støde mod det etiske loft, ikke blot i forbindelse med genteknologi på menneskelige gener, men også når det gælder planter og dyreliv. Den grønne betænkning har skitseret flere lovmodeller, og inden længe skal vi her i salen tage stilling til, hvordan